

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 3

Første Møde.

Onsdagen den 30te Januar.

(Fortf.)

Monrad: Der er jo en heel Deel, som, efterat Indenrigsministeren har meddeelt de nødvendige Oplysninger, stiller sig anderledes end tidligere. Det Valg, som fandt Sted den 3die Januar, og hvorom man i Grunden ikke vidste, hvorfor det fandt Sted den 3die Januar, forekommer mig saaledes, efter at nu Grunden hertil er oplyst af Indenrigsministeren, at der ikke er nogen Grund til at nægte Gyldigheden af, men denne Oplysning ansaae jeg ogsaa aldeles nødvendig, og hvis man ikke havde faaet den her idag, maatte jeg have anset det for rigtigst, at man havde opsat at anerkjende Rigsdagsmandens Fuldmagt. Hvad dernæst den Betænkelse angaaer, som Afdelingen har havt med Hensyn til en anden Rigsdagsmands Valg, da er ogsaa denne nu bortfalden. Jeg mener det Valg, om hvis Gyldighed der var reist Tvivl, fordi der i Anledning af samme skulde have fundet Bestikkelse Sted. Man kunde nemlig ikke tidligere see, om der var indkommen til Indenrigsministeriet en formelig Protest mod hans Valg, ledsaget af Oplysninger. Der var vel nogle Actstykker, men man antog, at der endnu manglede flere, som vare blevne liggende i Indenrigsministeriet. Efter at det nu ogsaa var bleven oplyst, at Indenrigsministeren ikke er i Bestikkelse af andre Oplysninger i denne Sag end de her tilveiebragte, og at der ikke er kommet videre ud af den Sag, som er bleven anhangiggjort for Retten, saa mener jeg ogsaa, at Tvivlen om dette Valgs Gyldighed falder bort. Jeg mener altsaa, at de Oplysninger, som her ere blevne meddeelte paa en officieel Maade af Indenrigsministeren, have Betænkelsen med Hensyn til disse Valg.

Tscherning: Maa ske kunde jeg komme til at bringe denne Sag tilende med at fore-

slaae, at samtlige disse Medlemmer blive modtagne som Folkethingsmand, og de Sager, som angaae dem, henviste til nærmere Afgjørelse af en Comitee; saa komme vi derved ind paa den Veie, som er den rette at betrede, medens Folkethingsmændene sidde her til Thinge, de Misligheder, som muligen kunne have fundet Sted, dog blive Gjenstand for en alvorlig Undersøgelse, og der kommer lidt efter lidt en Orden i hele vort Valgvaesen.

Andra: Maa jeg ikke i Anledning af det sidste Forslag — og ogsaa i Anledning af en Dyring af den ærede Ordfører for Afdelingen — tillade mig at bemærke, at jeg kun kan troe det muligt for Rigsdagen eengang at erklære et Valg gyldigt. Naar Rigsdagen idag siger: dette Medlem er gyldigt valgt, og edfæster ham, da gaaer det ikke an, om 2 Dage at erklære, at man tog feil, og at Vedkommende ikke længere kan være Medlem af Rigsdagen. Er der Tvivl tilstede om noget Medlems Valg, om dets Gyldighed skal anerkjendes eller ikke, da skal denne Tvivl enten overlades til nærmere Prøvelse eller ogsaa strax finde sin Afgjørelse; men man kan ikke antage noget Medlems Valg for gyldigt, under Forbehold af at ville erklære det ugyldigt om nogle Dage. Med Hensyn til de to Rigsdagsmænd, hvorom der sidst har været Tale, da mener jeg, at der under ingen Omstændigheder kan være Tvivl om, at disse to Rigsdagsmands Valg bør erklæres gyldigt, uden Hensyn til, om de ved Valghandlingen begaaede Feil kunne give Anledning til en nærmere Undersøgelse for Valgbestyrelsens Vedkommende, det vil sige, om hvorvidt der kan være Anledning til at anvende den Paragraph i Valgloven, som omtaler, hvilke Straffe en Valgbestyrelse kan paadrage sig ved Forsømmelighed eller ved Tilfidsættelse af de den paahvilende Pligter, — dette er et ganske andet Spørgsmaal, men som ikke staaer i For-